

յՈՐԳԼՈՅ՝ յաւելուածի.⁶ սակայն ունի ինչ ինչ յաւելուածներ. ինչպէս՝ «Հասարակ . . . որով ամենայն ինչ եղեւ յերկին» եւ ի վերայ երկրի, երեւելի եւ աներեւոյթ . . . մարդացաւ, ծնաւ հարաբելակէս ի Մարիամայ սրբոյ Կոսէն Հոգւոյն սրբով . . . ճշմարտակէս եւ ոչ հարժեօ: Չարչարեալ (կը պակսի՝ ժամ յեր առ Պոնոպոյով Պիղարոսի) խաչեալ, թաղեալ յերրորդ աւուր յարուցեալ (կը պակսի՝ ըստ Գրոյ) ելեալ ի յերկինս նոյն մարմնով նստաւ ընդ աջմէ Հօր: Գալոց է նոյն մարմնով եւ փառօք Հօր ի դատել . . . :

«Հասարակ եւ ի սուրբ Հոգին (կը պակսի ի Տէր ի կենդանաբան, որ ի Հօրէ ելանէ, որ ընդ Հօր եւ ընդ Որդոյն ի հետին երկրպագի եւ քառասորի) յանելն եւ ի հարաբելան, որ խօսեցաւ յօրին եւ ի մարդարէս եւ յաւերաբան, որ ելն ի Յորդանան եւ բարոյեաց շնորհեան (զգրիստոս) եւ բնակեցաւ ի սորբան: Հասարակ եւ ի մի միայն ընդհանրական եւ առաքելական եկեղեցի (կը պակսի՝ դասանի) ի մի մկրտութիւն, յապաշխարհութիւն, ի քառութիւն եւ ի թողութիւն մեղաց (կը պակսի՝ ան ունի) ի յարութիւն մեռելոց, ի դասարանն յաւերանից հոգւոյ եւ մարմնոյ յարեանութիւն երկնից եւ ի կեանան յաւիտենականս (կը պակսի՝ յաշխարհ որ ցալոյն է, ասին): Իսկ որ ասնն երբեք յորժամ ոչ եր Որդին, համ եր երբեք յորժամ ոչ եր սորբ Հոգին, համ յուլեց եղն համ յայլե երբեք ասն լինել զՈրդին համ դասբ Հոգին, եւ ինչ քոքոքելի են համ յայլելի, զայնպիսին նշով հանդիլ եւ առաքելան եկեղեցի:»